

РЕШЕНИЕ № 312

гр. Перник, 20.01.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на двадесет и първи декември две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: В.Х..

Като разгледа докладваното от съдията адм.д, № 351 по описа за 2009г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215ал.1 във връзка с чл. 195 ал. 4от ЗУТ.

Образувано е по, жалба/обективизирана във възражение /от Е.С. ***, против заповед № 1093 от 12.06.2009 г. на кмета на община Перник, с която на основание чл. 195 ал. 4 от ЗУТ е разпоредено жалбоподателя и конституираните по делото заинтересовани лица, в определени в заповедта срокове, да извършат за своя сметка, ***та им едноетажна жилищна сграда, находяща се в УПИ ХVІІІ-10059, кв. 103 по плана на гр. Перник, с административен адрес, гр. Перник кв. *****, след изготвено и одобрено архитектурно заснемане на същата.

Жалбоподателят иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществени нарушения на административно процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Твърди, че не са били налице фактическите основания на чл. 195, ал. 4 от ЗУТ за издаването ѝ. Подробно се развиват съображения и че е нарушена разпоредбата на чл. 196 ал.2 от ЗУТ- в производството не са изслушани всички заинтересовани страни и не са събрани всички необходими данни за вида и състоянието на освидетелствания строеж. В хода по същество се навеждат се и доводи, че със заповедта на практика се допуска узаконяване на извършено строителство от заинтересованата страна Д.М.. Претендират се разноски.

Ответникът - Община Перник, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата, с искане оспорената заповед да бъде оставена в сила като правилна и законосъобразна. Моли съда да присъди разноски в производството.

Заинтересованата страна Д.Д.М., лично и чрез упълномощен процесуален представител заявява становище за неоснователност на жалбата , оспорваната заповед е правилна и законосъобразна и не са налице основания за отмяната ѝ. Моли съда да я остави без уважение. Претендира присъждането на разноски в производството.

Заинтересованата страна Н.С.М. заявява становище за основателност на жалбата.

Административен съд Перник, след като прецени условията за допустимост на жалбата, доводите на страните по съществото на спора, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, съобразно критериите по чл. 146 от АПК, приема следното:

Жалбата изхожда от легитимирана и имаща правен интерес страна, подадена е в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Правното основание на оспорената заповед е чл. 195, ал. 4 от ЗУТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 4 от ЗУТ.в приложимата му редакция ДВ.бр.19 от 2009г. ,кметът на общината, въз основа на протокол, съставен от комисия, назначена от него може да задължи със заповед собствениците на строежи в определен срок да извършат необходимите ремонтни и възстановителни дейности за поправяне или заздравяване на собствените им сгради. Правната норма дава права на кмета на общината да разпорежи укрепване и заздравяване на посочените в ал.1 на чл.195 ЗУТ обекти, на основанията посочени в ал.3 от същия законов текст както и в случаите, когато строежите не се поддържат в добро състояние. В конкретния случай е налице такъв строеж.

От представените с преписката писмени доказателства се установява, че с жалба, вх. № 09/ТР 2862 от 29.04.2009 г., Д.Д.М., собственик на западната едноетажна масивна жилищна сграда-близнак , построена в имота , е поискала съдействие от кмета на общината да се извърши укрепване на жилищната сграда в цялост, като се изградят колони и ремонтира покрива. По повод на жалбата, след оглед на място, в присъствието на жалбоподателя Н. и заинтересованата страна Н.С.М., като собственици на източната част от масивната сграда - близнак и заинтересованата страна Д.Д.М., комисия по чл. 196 ал. 2 ЗУТ, назначена със заповед № 789/14.05.2009 г. на кмета на община Перник, е съставила на 26.05.2009 г. констативен протокол, с който е установено, че в построената в УПИ XVIII-10059,кв. 103 по плана на гр. Перник , едноетажна жилищна сграда -близнак, с административен адрес, гр. Перник кв. Църква ,ул. Възход № 19 се наблюдават пукнатини,съсредоточени основно около отворите за вратите и прозорците , вътрешните и външните мазилки падат и се ронят. Установено е също , че сградата е обитаема и е построена преди 30-40 години ,основите са ивични каменни,стените - носещи тухлени зидове от единична плътна тухла на варов разтвор, а покрива е дървен с керемиди върху дървена обшивка. Комисията е предложила на кмета на община Перник, в рамките на неговите правомощия да разпорежи освидетелстваната сграда да бъде конструктивно укрепена на база проектно решение от инженер-конструктор.

Констатациите отразени в протокола не са опровергнати в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя.

Във фазата на съдебното атакуване на заповедта са събрани доказателства- неоспорено от страните заключение на вещо лице, което съдът възприема изцяло като компетентно дадено и което потвърждава констатациите и изводите, направени от комисията. Вещото лице при огледа е констатирало нуждата от конструктивно укрепване на сградата - близък в цялост, тъй като в конкретния случай макар и да има самостоятелни дялове сградата в конструктивно отношение е единна и съществува реална възможност от самоотрутване. Процесната заповед е адресирана към собствениците на сградата, тъй като разпоредбата на чл.195 ал.1 ЗУТ ги задължава да поддържат собствените си строежи в техническо състояние, отговарящо на съществените изисквания по чл. 169, ал. 1 - 3 от ЗУТ , като в случай на извършване на мероприятия по укрепване, възстановяване и ремонт, в чл. 196 ал.3 от с.з. е разпоредено, че те следва да понесат разноските по ремонта. Ето защо съдът не възприема защитната теза на жалбоподателя че, кметът на общината е следвало единствено да задължи собственика на западния близък, заинтересованата страна М. да извърши ремонтните дейности по укрепването на сградата. Още повече ,че от доказателствата по делото се установи ,че сградата в конструктивно отношение е единна.

Неоснователно е направеното оплакване за допуснати съществени нарушения на процедурата при издаване на заповедта, нарушаване на изискванията на чл.196 ал.2 от ЗУТ, конкретно изразяващи се на първо място в не изслушването на съпругът -съсобственик на заинтересованата страна Д.М.. В конкретния случай е безспорно, че не се касае до разпоредителни действия с обща вещ,съпругеска имуществена общност, а до нейното управление ,което съгласно разпоредбата на чл. 22 ал.1 от Семейния кодекс /отм/ може да се извършва и от двамата съпрузи - съсобственици.

На второ място съдът намира за неоснователен и наведения довод за липсата и на втората предпоставка в цитирания законов текст ,а именно че комисията не е събрала всички необходими данни за вида и състоянието на строежа., което е довело до неправилни констатации, отразени в протокола от 26.05,2009г., послужил за фактическо основание за издаване на процесната заповед и липса на мотиви на същата . Релевантно за настоящото производство е обстоятелството в какво техническо състояние е сградата и може ли да се заздравя. Безспорно е че техническото състояние на сградата установено от вещото лице е идентично с описаното от административния орган в заповедта-сградата е застрашена от увреждане , а входното антре и южната стая в източния близък са застрашени от самосрутване.

Съдът намира, че не следва да обсъжда представените от страните в хода на производството писмени доказателства- писмо ,изх. № 09/ТР 6474-1/13.10.2009г. на зам.кмет на община Перник, писмо, изх. № П 81/09-01-044 от 20.11.2009г. на началника на РДНСК Перник, жалба от 03.08.2009г. на Е.С. *** и три броя нотариално заверени декларации, тъй като с тях не се установяват правно значими факти, свързани с проведеното

административно производство приключило с процесната заповед.

С оглед на изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е законосъобразен като издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, в съответната форма, при спазване на материалноправните и процесуалноправни предпоставки за това. Жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

На ответника по жалбата - община Перник се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в размер на 100 лева, за договорено и надлежно адвокатско възнаграждение.

В полза на заинтересованото лице следва да се присъдят разноски в размер на 450 лева за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК и чл.143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е.С. ***, против заповед № 1093 от 12.06.2009г. на кмета на община Перник

ОСЪЖДА Е.С. ***, да заплати на Община Перник сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

ОСЪЖДА Е.С. ***, да заплати на Д.Д.М. *** сумата от 450 (четиристотин и петдесет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

Съдия : /п/